

[Erik Andersen.]

politik har det altid været socialdemokratiets politik, at Danmarks erhvervsstruktur måtte omfatte et effektivt og konkurrencedygtigt landbrugserhverv, og dette har også været begrundelsen for, at socialdemokratiet i årene forud for dansk medlemskab af EF gik ind for de forskellige støtteordninger til landbruget, de såkaldte hjemmemarkedsstøtteordninger.

Jeg forstod på landbrugsministerens oplæg til denne debat, at målsætningen i regeringens fremtidige landbrugspolitik er øget produktion og hovedsagelig øget animalsk produktion. Socialdemokratiet kan i overensstemmelse med sin hidtidige politik fuldt ud tilslutte sig denne målsætning. Det kan vi bl. a. af følgende årsager:

For det første har dansk medlemskab af EF givet os betydelige eksportmuligheder for forarbejdede animalske landbrugsprodukter, og dem må vi udnytte i stadig stigende grad. Desværre er der visse ting, der tyder på, at dansk landbrug endnu ikke fuldt ud har tilpasset produktionen og afsætningen til disse muligheder, og her finder vi formentlig en del af forklaringen på disse års stagnerende produktion og afsætning.

For det andet er det kun igennem et effektivt og konkurrencedygtigt landbrugserhverv, vi bliver i stand til at øge produktionen og derved dels at få vendt de seneste års stagnation i produktionen, dels — men som noget særdeles afgørende — at skaffe mulighed for øget beskæftigelse ikke blot i landbrugsbedrifterne, men også i forarbejdningsvirksomhederne.

For det tredje, men måske ikke mindre væsentligt: kun igennem et effektivt og dygtigt landbrugserhverv produceres fødevarer til rimelige priser i forhold til verdensmarkedet, hvilket socialdemokratiet naturligvis fortsat må lægge stor vægt på.

Landbrugsministeren fremhævede, at fortsatte strukturforbedringer i såvel primær- som sekundærleddet er nødvendige, såfremt målsætningen om et effektivt landbrugserhverv skal nås. Socialdemokratiet deler denne opfattelse, men vil samtidig understrege det værdifulde i, at landbrugets ejendomsstruktur indrettes således, at den enkelte landmand fortsat får mulighed for at erhverve en ejendomsstørrelse, der opfylder hans ønsker og interesser. Det er således so-

cialdemokratiets opfattelse, at det selvejede familiebrug bør bevares som det grundlæggende element i dansk landbrug.

De seneste års problemer i forbindelse med generationsskifte medfører imidlertid, at det er meget vanskelige økonomiske vilkår, der bydes unge landmænd i forbindelse med ejendomsøvertagelse, og det er da socialdemokratiets håb, at det må lykkes gennem et kommende udvalgsarbejde at bidrage til, at disse problemer om ikke løses så i det mindste mindskes.

Regeringen har allerede igennem en række foranstaltninger af effektivitetsforbedrende karakter fremskyndet denne udvikling for dansk landbrug. Socialdemokratiet kunne støtte disse foranstaltninger, ligesom vi som allerede nævnt kan støtte regeringens målsætning om et effektivt og konkurrencedygtigt landbrugserhverv. Forudsætningerne herfor må være, at der fremover ikke blot nås tilfredsstillende indkomster for landbruget, men at der fortsat produceres fødevarer, der kan klare sig i forhold til verdensmarkedspriserne, at der skabes muligheder for øget beskæftigelse både i selve landbruget og i forarbejdningsindustrien, og endelig at der skabes en øget eksport af landbrugsvarer til gavn for vor betrængte betalingsbalance.

Koføed (V):

Emnet for forespørgslen her i dag synes meget fornuftigt. Det er ret sjældent, at folketinget prøver at diskutere erhvervslivets forhold, medmindre det drejer sig om akutte situationer såsom fiskeridebatten i efteråret. Men det er sjældent, at der kommer nogen løsning ud af den slags debatter, de har mere karakter af afværgedebatter for at tage trykket af kedlen i den øjeblikkelige situation.

Det er vel imidlertid også naturligt at spørge, hvad meningen egentlig er med forespørgslen, om det er en virkelig interesse for landbruget, kommunisterne her viser. Måske skal forklaringen søges i, at partiet har hentet sin inspiration fra sit broderparti i Sovjet, som virkelig har problemer med landbrugsproduktionen. Jeg kan berolige kommunisterne med, at så galt står det dog ikke til for vores landbrug, vi kan nemlig prise os lykkelige over, at vi ikke står i en mangelsituation eller nødsituation. I Sovjet